

การศึกษาการออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในจังหวัดสมุทรปราการ

Study of Saving Money among Working People in Samut Prakan Province

ประติมา ศรีจินดา¹ ดร.ธิติรัตน์ มีเพิ่มพูนศรี²

¹นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

²อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Pratima Srijinda¹ Dr.Thitirat Meepermpoolsri²

¹ Master of Business Administration (Industrial Management) Ramkhamhaeng University ²Lecturer of Business Administration, Ramkhamhaeng University

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการศึกษาการออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในจังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบใช้ความสะดวก จำนวน 400 ตัวอย่าง เครื่องมือมีการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานวิเคราะห์ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานคือ Independent Sample (t-test) และ One-way ANOVA (F-Test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงส่วนใหญ่ มีอายุน้อยกว่า 19-29 ปี สถานภาพโสด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท โดยส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อการออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในจังหวัดสมุทรปราการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ อายุ และรายได้ต่อเดือน มีผลต่อการออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในจังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ เพศและสถานภาพ มีผลต่อการออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในจังหวัดสมุทรปราการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ การออมเงิน , รูปแบบการออมเงิน , วัยทำงาน

Abstract

This independent study aimed to study the study of money saving among working-age people in Samut Prakan Province. By using the convenient sampling method of 400 samples, the tools were to check the accuracy of the content from experts. The statistics used for testing the analyzed hypothesis

were percentage, mean and standard deviation. The statistics used for hypothesis testing were Independent Sample (t-test) and One-way ANOVA (F-Test) at the statistical significance level 0.05

The study found that Most of the respondents were female. Under the age of 19-29, single status, average monthly income 20,001-30,000 baht, most of them had opinions on saving money of working-age people in Samut Prakan Province. The overall picture is at a high level.

The results of the hypothesis testing revealed that personal factors were age and monthly income. Affecting the money saving of working-age people in Samut Prakan Province The overall difference was statistically significant at 0.05 level, while personal factors were gender and status. Affecting the money saving of working-age people in Samut Prakan Province There was no significant difference at the 0.05 level.

Keywords: money saving, money saving model, working age

บทนำ

การออมเงินกลายมาเป็นส่วนหนึ่งของแผนในการใช้ชีวิต เป็นสิ่งที่สามารถทำได้ทุกช่วงอายุ และไม่มีข้อจำกัดเรื่องอาชีพหรือรายได้ ส่วนการออมนั้นแต่ละบุคคลก็มีการตั้งเป้าหมายการออมให้กับตนเองแตกต่างกันออกไป ทั้งเรื่องเวลาที่ใช้ในการออมอาจจะเป็นระยะสั้นหรือระยะยาว และวัตถุประสงค์ในการออมนั้นก็แตกต่างกันจากความต้องการของแต่ละบุคคล ส่วนรูปแบบการออมก็สามารถเลือกได้ตามแต่ที่ตนเองสะดวกหรือความรู้เรื่องการเงินและความมีวินัยในการออม หรือได้รับอิทธิพลมาจากคนรอบข้าง ซึ่งบางคนอาจมีวัตถุประสงค์หรือการออมที่หลากหลายก็ได้ และการวางแผนทางการเงินที่ดี จะช่วยให้เราบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ได้เร็วขึ้น

ปัจจุบันการบริหารการเงินในประเทศไทยมีเพียงบางกลุ่มเท่านั้นที่ให้ความสนใจ เช่น กลุ่มคนที่มีรายได้สูง นักลงทุน เป็นต้น และเนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจในประเทศไทย ณ ปัจจุบัน มีค่าครองชีพเพิ่มสูงขึ้น ทำให้ประชาชนได้รับผลกระทบและความเดือดร้อนจึงเป็นเรื่องยากที่จะสนับสนุนให้ประชาชนในประเทศเกิดการบริหารการเงินที่เพิ่มขึ้นอีกทั้งหมดถึงพฤติกรรมส่วนตัวในการบริโภค เช่น ประชาชนใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย ความต้องการบริโภคสินค้าที่ดีและมีคุณภาพ เป็นต้น แต่ในขณะเดียวกันสินค้าจำพวกนี้เป็นสินค้าที่มีราคาสูงส่งผลให้การบริหารการเงินของประชาชนลดลง (ณัฐพร สายโกสุม, 2556: 1-2) การบริโภคที่เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบของสินค้าประเภทคงทน เช่น อสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากการเข้าถึงแหล่งเงินกู้ยืม การให้เครดิตสินเชื่อ เครดิตสินค้าผ่อนปรนประกอบกับการช่วยเหลือของภาครัฐ เช่น ประกันสังคม โครงการสามสิบบาทรักษาทุกโรค เป็นต้น ทำให้ประชาชนมองข้ามความจำเป็นในการที่จะบริหารการเงินไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน (ชยาภรณ์ ประภากิจ, ม.ป.ป.: 55) ประโยชน์ที่เกิดจากการออมนั้นนอกจากจะสามารถเก็บสำรองไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน หรือกรณีเจ็บป่วยของตนเอง และคนในครอบครัวแล้ว การออมยังเป็นจุดเริ่มต้นของความมั่นคงทางการเงิน และการออมเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น การออมเพื่อศึกษา การออมเพื่อการท่องเที่ยว

การออมเพื่อการเกษียณอายุ หรือการออมเพื่อการซื้อสินทรัพย์ในการเก็งกำไรในอนาคต หรือเพื่อเป็นของขวัญให้ตนเอง โดยการออมนั้นสามารถทำได้หลายช่องทาง เช่น การฝากแบบออมทรัพย์ ฝากประจำ การซื้อหุ้นพันธบัตร/ตราสารหนี้ การซื้อกองทุนรวม เป็นต้น ในเรื่องของความตระหนักถึงการบริหารเงินไว้ใช้จ่ายเมื่อยามจำเป็น จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในสภาวะที่เศรษฐกิจมีความผันผวน ซึ่งอาจจะทำให้ส่งผลกระทบต่อรายได้และค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันรวมถึงความต้องการในการซื้อสินทรัพย์ที่มีการปรับราคาสูงขึ้น จึงอาจมีความจำเป็นต้องนำเงินออมที่สำรองไว้มาใช้จ่าย ซึ่งการเตรียมความพร้อมในการรับมือจากสภาวะเศรษฐกิจหรือสถานะทางการเงินก็มีหลากหลายวิธีการ แตกต่างกันไปตามภูมิหลังของแต่ละบุคคล

จากข้อมูลเมื่อเปรียบเทียบอัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้ค่าใช้จ่าย หนี้สิน และเงินออมของครัวเรือนทั่วประเทศ พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนของปี 2562 ลดลง จากปี 2560 จาก 26,946 เป็น 26,371 ลดลงร้อยละ 1.1 ต่อปี ส่วนค่าใช้จ่ายลดลงร้อยละ 0.5 ต่อปี ส่งผลให้สัดส่วนค่าใช้จ่ายต่อรายได้เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยจาก ร้อยละ 79.6 ในปี 2560 เป็น 80.5 ในปี 2562 สำหรับหนี้สินของครัวเรือน พบว่าจำนวนเงินที่เป็นหนี้ลดลงร้อยละ 3.1 จึงส่งผลให้มีเงินเหลือเพื่อเก็บออมลดลง ร้อยละ 3.5

สำหรับวัตถุประสงค์หลักของการออม ระบุว่าเพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน/เจ็บป่วย ในสัดส่วนที่สูงที่สุด รองลงมาได้แก่ ใช้จ่ายในอนาคต/ยามชรา/เกษียณอายุ และสร้างความมั่นคง ให้กับชีวิต/สร้างครอบครัว ตามมาด้วยเพื่อใช้เป็นทุนในการประกอบอาชีพ และเพื่อการศึกษา เป็นต้น (กองทุนออมแห่งชาติ, 2561)

ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาเรื่องการออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในจังหวัดสมุทรปราการ ว่ามีรูปแบบการออมเงินเป็นอย่างไร คาดหวังผลจากการศึกษาว่าผลที่ได้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่ยังไม่ให้ความสำคัญในการวางแผนการออมเงินและการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล จึงกล่าวได้ว่าการออมเงินที่ประสบความสำเร็จนั้นไม่จำเป็นจะต้องได้ผลตอบแทนมากมายมหาศาล แต่ความสำเร็จนั้นคือการมีวินัยในการออม การทำตามแผนหรือรูปแบบที่ตนเองได้ตั้งเป้าหมายแล้วสามารถทำจนสำเร็จวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สมมติฐานงานวิจัย

1. กลุ่มคนวัยทำงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกันมีผลต่อการออมเงินที่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ กลุ่มคนวัยทำงานจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 823,6008 คน ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติปี 2562

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย 400 คน โดยคำนวณจากสูตร Taro Yamane (Taro Yamane, 1973, p. 125, อ้างถึงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2557, หน้า 47)

3. ตัวแปรที่ใช้งานวิจัยแบ่งออกเป็น

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal Characteristic)

3.1.1 เพศ

3.1.2 อายุ

3.1.3 สถานภาพ

3.1.4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ รูปแบบการออมเงิน

3.2.1 การออมเงินในรูปแบบทรัพย์สินถาวร

3.2.2 การออมเงินในรูปแบบทรัพย์สินทางการเงิน

3.2.3 การออมเงินในสถาบันการออม

4. ขอบเขตด้านพื้นที่การวิจัย พื้นที่การวิจัย คือ จังหวัดสมุทรปราการ

5. ระยะเวลาที่ศึกษา 26 กรกฎาคม พ.ศ. 2563 - 26 กันยายน พ.ศ. 2563 โดยมีเวลารวม 2 เดือน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อนำข้อมูลไปเป็นแนวทางวางแผนการออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในจังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการวางแผนด้านการออมเงินตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการออมเงินของกลุ่มวัยทำงานในจังหวัดสมุทรปราการ ดังนี้

แนวคิดทฤษฎีรูปแบบของการออมโดยทั่วไป

จากคำจำกัดความของคำว่า การออม” จึงทำให้ทราบว่าการออมนั้นมิได้มีเฉพาะรายได้ที่เป็นตัวเงินซึ่งเป็นส่วนที่เหลือจากค่าใช้จ่ายในการบริโภคเท่านั้น แต่รายได้ส่วนที่เหลือนั้นอาจจะเก็บออมในรูปแบบของทรัพย์สินต่าง ๆ ได้ ซึ่งถ้าจำแนกตามกองบัญชีรายได้ประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รูปแบบการออมจะมีหลายประเภท ดังนี้ (อรุณ ภาณุพงษ์ อ้างใน พรทิพย์ เกิดขำ และ ศิริภัสสร โจนส์ชัยกุล 2553 หน้า 12)

1. การออมในรูปแบบทรัพย์สินถาวร เป็นการออมโดยการนำรายได้ส่วนที่เหลือจากการบริโภคใช้จ่าย โดยการซื้อทรัพย์สินถาวร (real assets) มาถือไว้โดยเป็นเป้าหมายในการถือทรัพย์สินถาวรดังกล่าวอาจจะแตกต่างกันไปบ้างก็ถือไว้เพราะความจำเป็น บ้างก็ถือไว้เป็นหลักประกันในอนาคต บ้างก็ถือไว้เพื่อกรลดค่าเงิน เป็นต้นซึ่งสามารถสรุปได้ว่า การถือครองทรัพย์สินประเภทนี้ จะถือครองเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น แม้ว่าจะมีสภาพคล่องน้อยมาก แต่ในขณะเดียวกันการถือครองทรัพย์สินกลุ่มนี้บางประเภท ก็สามารถหาผลตอบแทนได้โดยเฉพาะ การถือครองที่ดิน แต่โดยส่วนใหญ่แล้ววัตถุประสงค์ของการออมในรูปแบบทรัพย์สินถาวรคือ เพื่อป้องกันความเสี่ยงและให้มีความมั่นคงในอนาคต สำหรับทรัพย์สินถาวรที่ครัวเรือนนิยมถือไว้ได้แก่

1.1 ที่ดิน ซึ่งในครัวเรือนส่วนใหญ่นิยมถือไว้เป็นทรัพย์สินอย่างหนึ่งโดยคาดว่ามูลค่าของทรัพย์สินนี้จะเพิ่มขึ้นในอนาคตและจะเพิ่มขึ้นเป็นหลักประกันความมั่นคงของครัวเรือนด้วย

1.2 อาคารและสิ่งก่อสร้างที่อยู่อาศัย เป็นลักษณะการออมอย่างหนึ่งซึ่งครัวเรือนทั่วไปมักจะกระทำ กล่าวคือ เมื่อมีรายได้เกินกว่าการรายจ่ายเพื่อการบริโภค ก็จะนำรายได้ส่วนที่เหลือไปซื้อที่อยู่อาศัย โดยอาจจะซื้อที่อยู่อาศัย โดยอาจจะจ่ายตามราคาซื้อขายด้วยเงินสดหรือผ่อนชำระ ก็ได้ขึ้นอยู่กับผู้ออมจะมีกำลังเงินออมมากน้อยเพียงใด

1.3 ทรัพย์สินประเภททุนที่ใช้ในการผลิต เป็นการซื้อทรัพย์สินประเภททุน (capital goods) เช่น เครื่องจักร เครื่องมือต่าง ๆ สำหรับการผลิตนั้นอาจถือได้ว่าเป็นการออมอย่างหนึ่งเพราะรายได้ส่วนที่เหลือจากการบริโภคเมื่อนำมาซื้อทรัพย์สินดังกล่าวไว้เท่ากับว่าเป็นการสะสมการออมไว้ประเภทหนึ่งเช่นกัน

1.4 การเพิ่มขึ้นของสินค้าคงเหลือ อาจจัดได้ว่าเป็นการออมเช่นกัน เนื่องมาจากจำนวนสินค้าคงเหลือ ก็คือ ส่วนหนึ่งของรายได้ที่ไม่ได้ใช้จ่ายนั่นเอง

1.5 การซื้อโลหะที่มีค่าและอัญมณี ทั้งนี้มูลค่าของการออมในรูปแบบทรัพย์สินถาวรจะต้องหักค่าเสื่อมราคาออกด้วย

2. การออมในรูปแบบทรัพย์สินทางการเงิน เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการออมก็คือ การเก็บไว้เป็นทรัพย์สินทางการเงิน (financial assets) โดยเหตุผลของการออมไว้ในรูปทรัพย์สินทางการเงินก็แตกต่างกันออกไป เช่น สภาพคล่องสูงเพราะเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่าย ให้ผลตอบแทนความเสี่ยงน้อย เป็นต้น ซึ่งการออมในลักษณะนี้อาจทำได้หลายวิธี ดังนี้

2.1 การออมในรูปแบบทรัพย์สินในระบบ หมายถึง การออมโดยการถือทรัพย์สินทางการเงินที่สร้างขึ้นภายใต้ขอบเขตที่กฎหมายคุ้มครองอยู่รูปแบบการออมประเภทนี้ได้แก่

2.1.1 เงินสดในมือ ซึ่งการถือเงินสดจะเป็นในลักษณะการออมเพื่อต้องการสภาพคล่องสูงสุด แม้ว่าจะไม่มีผลตอบแทนเลย และอาจจะเกิดความเสี่ยงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงค่าเงินและการสูญหาย

2.1.2 เงินฝากที่สถาบันทางการเงินต่าง ๆ เช่น เงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สหกรณ์ออมทรัพย์ เป็นต้น ซึ่งการออมผ่าน

สถาบันการเงินต่าง ๆ แม้ว่าจะไม่มีสภาพคล่องเท่ากับการได้ถือเงินสด แต่การออมในรูปแบบนี้จะได้รับผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ยหรือเงินปันผลโดยจะไม่มีความเสี่ยงจากการสูญหาย

2.1.3 การซื้อหลักทรัพย์ทางการเงินต่าง ๆ ทั้งรัฐบาลและเอกชน เช่น ตั๋วแลกเงินคลังตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วการค้า พันธบัตร หุ้นสามัญ หุ้นกู้ สลากออมสิน เป็นต้น การถือครองในรูปแบบหลักทรัพย์ทางการเงินต่าง ๆ จะมีสภาพคล่องน้อย เนื่องจากจะมีการกำหนดเวลาใช้คืนซึ่งต้องถึงกำหนดเวลาก่อนจึงจะสามารถได้คืน แต่จะได้รับผลประโยชน์ในรูปแบบผลตอบแทนไม่ว่าจะได้รับเป็นเงินปันผล หรือ ดอกเบี้ย

2.1.4 การให้กู้ยืม ซึ่งมีสัญญาเงินกู้ถูกต้องตามกฎหมายทั้งระยะสั้นและระยะยาวซึ่งการให้กู้ยืมโดยมีสัญญากู้ยืมนั้นจะได้รับผลตอบแทนในรูปแบบดอกเบี้ยเงินกู้ แต่อาจไม่มากเท่ากับการกู้ยืมในระบบแต่มีความเสี่ยงน้อยกว่า เนื่องจากมีสัญญากู้ยืมถูกต้องตามกฎหมาย

2.1.5 เบี้ยประกันตามกรมธรรม์ประกันชีวิตและกองทุนเลี้ยงชีพของหน่วยงานต่าง ๆ เป็นการออมเพื่อความมั่นคงในระยะยาว และเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดในอนาคต

2.1.6 อื่น ๆ เช่น เงินหุ้นสมาชิกสหกรณ์ เงินค่าสมาชิกฌาปนกิจสงเคราะห์

2.2 การออมในรูปแบบทรัพย์สินทางการเงินนอกระบบ ซึ่งหมายถึง การถือทรัพย์สินทางการเงินที่ไม่อยู่ในขอบเขตของกฎหมายที่จะคุ้มครองไปถึงได้ยาก การออมรูปแบบนี้ได้แก่

2.2.1 การเล่นแชร์

2.2.2 การให้กู้เป็นการส่วนตัวโดยไม่มีสัญญากู้ยืม

ซึ่งทั้งสองประเภทนี้มีค่าตอบแทนสูง แต่จะมีความเสี่ยงมากเนื่องจากไม่มีกฎหมายคุ้มครอง

2.2.3 อื่น ๆ เช่น การลดลงของหนี้สินครัวเรือนอาจถือเป็นการออมได้รูปแบบหนึ่งโดยผู้ออมจะนำเงินออมไปจ่ายชำระหนี้ตนเอง นอกจากนี้รายจ่ายเพื่อการซ่อมแซมรักษาทรัพย์สิน

3. การออมในสถาบันการออม คำว่า สถาบันการออมในที่นี้หมายถึง สถาบันการออมที่จัดตั้งภายใต้ระเบียบข้อบังคับของกฎหมาย และดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการออมแต่ละประเภทที่วางไว้ โดยสถาบันการออมดังกล่าวนี้มีอยู่หลายประการ และจัดตั้งขึ้นมากเพื่อเป้าหมายในการระดมเงินออมในระบบเศรษฐกิจเป็นสำคัญรูปแบบของสถาบันการออม เป็นสถาบันเดียวที่สร้างขึ้นมาเพื่อการออมนั้นมีหลายรูปแบบ และมักจะเป็นรูปแบบสากล คือ ในแต่ละประเทศจะรูปแบบของสถาบันการออมที่คล้ายคลึงกันจึงยกตัวอย่างสถาบันการออมในประเทศไทยเป็นตัวแทนการอธิบาย โดยรูปแบบของสถาบันการออมที่อยู่ภายใต้การกำกับของกฎหมายเท่าที่รู้จักกันดี ก็คือ

3.1 ธนาคารพาณิชย์ เป็นสถาบันทางการเงินที่มีบทบาทที่สำคัญที่สุดในการระดมเงินออมในระบบเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่ธนาคารพาณิชย์จะมีเอกชนเป็นเจ้าของ มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีลักษณะเป็นรูปแบบรัฐวิสาหกิจ สำหรับการออมที่ธนาคารพาณิชย์นั้นจะอยู่ในรูปของการฝากเงิน ซึ่งมีประเภทของการฝากเงิน 3 ลักษณะคือ

3.1.1 ฝากออมทรัพย์ เป็นการฝากที่เปิดโอกาสให้ผู้ออมสามารถเก็บสะสมทรัพย์ ได้ทีละเล็กทีละน้อย คือ จะฝากเป็นจำนวนเท่าใดก็ได้ และสามารถถอนคืนได้ตลอดเวลาทำการของธนาคารนั้น โดยจะเป็นจำนวนเท่าไรก็ได้ การฝากดังกล่าวจะมีสมุดฝากเป็นหลักฐานของการฝากเงินและมีผลตอบแทนคงที่ในรูปของดอกเบี้ยเงินฝาก

3.1.2 ฝากประจำ เป็นการฝากเงินโดยมีระยะเวลาในการฝากกำหนดไว้คือ 3 เดือน, 6 เดือน, 1 ปี และ 2 ปี โดยผู้ฝากจะถอนเงินฝากคืนได้ ก็ต่อเมื่อครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวจึงจะได้รับดอกเบี้ย และดอกเบี้ยที่จะได้รับก็จะแตกต่างกันออกไปตามระยะเวลาที่กำหนด นอกจากนี้การถอนก็ต้องถอนออกทั้งจำนวนที่ฝากแต่ละครั้ง สำหรับหลักฐานการฝากเงินก็มีสมุดคู่ฝาก เป็นหลักฐานเช่นกันน่าจะถือว่าเป็นรูปแบบการออมอย่างหนึ่งเพราะค่าซ่อมแซมจะต้องนำมาจากส่วนหนึ่งของการออม

3.1.3 ฝากโดยมีใบรับฝาก เป็นการรับฝากเงินจำนวนมาก คือ รับฝากครั้งแรกต้องไม่ต่ำกว่า 100,000 บาท โดยมีระยะเวลาการถอนที่กำหนดไว้ การฝากเงินประเภทนี้จะมีใบรับฝากเงิน

เป็นหลักฐานในการฝากเงิน และใบรับฝากดังกล่าวสามารถซื้อขายเปลี่ยนมือได้ ส่วนผลตอบแทนอยู่ในรูปดอกเบี้ย

3.2 ธนาคารออมสิน เป็นธนาคารของรัฐบาลจัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายพิเศษซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการส่งเสริมให้เกิดการออมในหมู่ประชาชน โดยธนาคารมีระดมเงินออมดังนี้

3.2.1 รับฝาก ได้แก่ รับฝากออมทรัพย์ รับฝากประจำ และรับฝากออมสินเพื่อสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว ซึ่งวิธีการรับฝากและการให้ผลตอบแทนก็เหมือนกับวิธีการของธนาคารพาณิชย์

3.2.2 ออกพันธบัตรออมสินและสลากออมสิน เป็นหลักทรัพย์ทางการเงินที่ธนาคารออกเพื่อจำหน่ายให้แก่ประชาชน จึงมีลักษณะการออมอย่างหนึ่ง เมื่อครบกำหนดอายุของหลักทรัพย์ก็นำไปถอนคืนได้ และในแต่ละปีก็จะได้รับผลตอบแทนในรูปดอกเบี้ย ตามจำนวนเงินต้นที่ซื้อพันธบัตรหรือสลากออมสินไว้ สำหรับสลากออมสิน ยังมีผลตอบแทนอันเป็นสิ่งล่อใจอีกก็คือการถูกรางวัลสลากออมสิน

3.3 บริษัทเงินทุน เป็นสถาบันการออมอีกแห่ง ซึ่งระดมเงินออมโดยออกหลักทรัพย์ที่มีชื่อว่า “ตั๋วสัญญาใช้เงิน” จำหน่ายโดยทั่วไปโดยตัวนี้จะกำหนดอายุและอัตราดอกเบี้ยไว้แน่นอน

3.4 สหกรณ์ออมทรัพย์ เป็นสถาบันการออมที่จัดตั้งขึ้นในหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง โดยการรวมตัวของพนักงานของหน่วยงานนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการออมและช่วยเหลือทางด้านการศึกษา การออมกระทำโดยสหกรณ์ จะเรียกเก็บค่าหุ้นสะสมจากสมาชิกตามส่วนของรายได้ต่อเดือน พร้อมทั้งให้ดอกเบี้ยเป็นค่าตอบแทนจากการออม ส่วนการออมอีกรูปหนึ่งก็คือการฝากเงินไว้กับสหกรณ์นั่นเอง

3.5 บริษัทประกันชีวิต เป็นสถาบันการออมอีกแห่งที่มีสิทธิพิเศษเป็นสิ่งล่อใจ คือผู้ที่ทำประกันชีวิตบริษัทประกัน จะต้องจ่ายค่าเบี้ยประกันเป็นรายเดือน ซึ่งเท่ากับเป็นการสะสมทรัพย์ไปในตัว เมื่อครบกำหนดที่ทำประกันจะได้รับเงินต้นคืนพร้อมอัตราดอกเบี้ยค่อนข้างต่ำจำนวนหนึ่งโดยในระหว่างที่ยังอยู่ในสัญญาประกัน ถ้าผู้ทำประกันชีวิตเสียชีวิต ผู้รับกรมธรรม์ก็จะได้รับเงินจำนวนก้อนหนึ่งตามสัญญาผูกพัน

3.6 ธนาคารอาคารสงเคราะห์ เป็นสถาบันที่รับฝากเงินจากประชาชนในลักษณะทั่ว ๆ ไปและลักษณะพิเศษ รับฝากทั่วไป ก็คือ ฝากประจำและฝากออมทรัพย์ ส่วนฝากลักษณะพิเศษ ก็คือการฝากสะสมทรัพย์เพื่อซื้อที่อยู่อาศัย จึงถือได้ว่าธนาคารอาคารสงเคราะห์ เป็นสถาบันการออมแห่งหนึ่งสำหรับประชาชน โดยมี ดอกเบี้ยเป็นสิ่งจูงใจสำหรับการออมเช่นกัน

3.7 ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มีลักษณะเป็นรัฐวิสาหกิจจัดตั้งขึ้น เพื่อช่วยเหลือเกี่ยวกับเงินทุน แก่กิจการทางด้านการเกษตร ในขณะเดียวกันก็รับฝากเงินจากประชาชนเพื่อนำไปใช้ในวัตถุประสงค์ข้างต้น ประเภทของเงินฝาก ได้แก่ ฝากออมทรัพย์ ฝากประจำและฝากตามส่วนเงินกู้ ผลตอบแทนจากการฝากเงินจะอยู่ในรูปดอกเบี้ยเหมือนสถาบันการออมอื่น ๆ

3.8 กองทุนบำเหน็จบำนาญ เป็นสถาบันการออมประเภทหนึ่งที่ตั้งตั้งในหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง เพื่อเป็นสวัสดิการสำหรับสงเคราะห์เจ้าหน้าที่และพนักงานในหน่วยงานนั้นหลังจากเกษียณอายุการทำงาน โดยในระหว่างการทำงานพนักงานผู้เป็นสมาชิกจะต้องส่งรายได้สมทบกองทุนสม่ำเสมอ เมื่อเกษียณอายุแล้ว รายได้นั้นจะกลับมาเป็นของสมาชิกผู้นั้น ผลตอบแทนที่ได้จากการออมก็คือ ดอกเบี้ย

Nguyen, T., Rózsa, Z., Belás, J., & Belásová, L. (2017) การศึกษาผลกระทบของการรับรู้และความรู้ทางการเงินที่มีผลต่อการออมส่วนบุคคลประเทศเวียดนาม ดำเนินการศึกษาในมหาวิทยาลัยเดลี สำหรับ นักศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องการออมของนักศึกษา การฝึกวินัยในการออมเงินยังเป็นการเพิ่มเงินเก็บให้นักศึกษาและยังลดภาระทางการเงินของผู้ปกครอง จุดมุ่งหมายของการศึกษา คือเพื่อตรวจสอบพฤติกรรมกรรมการออมของนักศึกษาและความชอบของพวกเขาที่มีต่อวิธีการออมแบบต่าง ๆ เช่น ในระดับประถมศึกษา มีการสอนบันทึกบัญชีประจำวัน เป็นต้น ข้อมูลได้รับการรวบรวมผ่านการตอบแบบสอบถามส่วนตัว ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาต้องการออมเงินและรู้ถึงความสำคัญของการออม และมีการออมเงินแบบเก็บเงินไว้กับตนเอง อย่างไรก็ตามพวกเขาต้องการเครื่องมือเพื่อให้จดบันทึกได้ง่ายขึ้น ส่วนใหญ่เลือกสาเหตุที่ไม่สามารถบันทึกได้คือปัญหาการควบคุมตัวเองเรื่องการใช้จ่าย

Dominika maison 2019 จากงานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์กับสภาวะทางการเงินส่วนบุคคลในการมีเงินออม ของชาวโปแลนด์ โดยการทดสอบสมมุติฐานและสำรวจทั่วประเทศจากกลุ่มตัวอย่าง 1048 คน ในการวิจัยนี้ได้ศึกษาถึงบทบาทของวัตถุประสงค์ (เช่นรายได้) และสภาวะทางการเงิน (เช่น การรับรู้) ในการมีเงินออม เราทำการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศที่สะท้อนโครงสร้างทางประชากรของประชากรโปแลนด์ ผลการศึกษายืนยันสมมุติฐานของเราและแสดงให้เห็นว่าสภาวะทางการเงินทั้งวัตถุประสงค์และวินัยในการออมเป็นตัวแปรที่สำคัญในการมีเงินออม ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่าเมื่อบุคคลมีรายได้มากขึ้น แต่มองว่าสภาวะทางการเงินของตนเองไม่ดี จึงไม่มีความจำเป็นจะต้องออมเงินให้มากกว่าคนที่มียาได้น้อยกว่าตนเอง

ธานินทร์ อุดมศรี (2554) ศึกษารูปแบบการออม และปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในตำบล
หารแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ผลการศึกษา
พบว่ากลุ่มตัวอย่างออมเพื่อการศึกษาของคนในครอบครัว และเก็บไว้ใช้ในยามเจ็บป่วยและชรา และส่วนมาก
จะออมในรูปเงินฝาก และประกันชีวิต ในส่วนของปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือน ผลการสำรวจพบว่า
ปัจจัยทั้ง 5 ปัจจัย อันได้แก่ ปัจจัยด้านรายได้ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์การออม ปัจจัยด้านผลตอบแทนจากการ
ออม ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้งของสถาบันการเงิน และปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดของสถาบันการเงิน มีผลต่อ
การออมของครัวเรือนมากที่สุดถึงปานกลางกล่าวคือ ปัจจัยด้านรายได้มีผลต่อการออมมาก สำหรับปัจจัยด้าน
ผลิตภัณฑ์การออมนั้น ประเด็นที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือเรื่องของความปลอดภัยของเงินออม และที่มีอิทธิพล
รองลงมาในระดับมากคือมีให้เลือกหลายรูปแบบ และเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่าย ในส่วนของปัจจัยด้าน
ผลตอบแทนจากการออมนั้น อัตราผลตอบแทนที่ได้รับมีผลมากที่สุดต่อการออมของครัวเรือน และเมื่อพิจารณา
ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้งของสถาบันการเงิน ประเด็นที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการออมเงินคือ ตั้งอยู่ในทำเลที่เดินทาง
สะดวกนอกจากนี้ยังมีปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดของสถาบันการเงิน ซึ่งผลการสำรวจพบว่า การมีของที่
ระลึกแจกเมื่อเข้าไปติดต่อเรื่องการออมมีอิทธิพลต่อการออมมากที่สุด และการมีเอกสารอธิบายถึงประโยชน์
ของการออมเงินก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออมเงินมากด้วยเช่นกัน

กมลชนก ไพโรจน์ (2554) ได้ศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรจากกรมบัญชีกลาง
กระทรวงการคลัง จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 255 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือแบบสอบถาม และ
ค่าสถิติประกอบด้วย ค่าความถี่ ร้อยละ และการทดสอบค่าไคแอสควร์ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ว่า ผู้ตอบ
แบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 75.3 มีอายุระหว่าง 41-50 ปีคิดเป็นร้อยละ 40.4 สถานภาพ
โสด คิดเป็นร้อยละ 50.5 มีระดับการศึกษาปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 52.9 มีอายุงานระหว่าง 11-20 ปี คิดเป็น
ร้อยละ 31.5 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากกว่าร้อยละ 45 เลือกรูปแบบการออมโดยฝากเงินไว้กับสหกรณ์ออม
ทรัพย์ และส่วนร้อยละ 50 เลือกเก็บเงินสดไว้ในมือโดยผ่านการฝากเงินกับธนาคารและสถาบันการเงิน ส่วนที่
เหลืออีกร้อยละ 5 เลือกการออมในรูปแบบอื่น ๆ เช่น พันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน เป็นต้น โดยปัจจัยที่มี
นัยสำคัญกับพฤติกรรมการออมของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ
ความสามารถในการชำระหนี้ค่าครองชีพต่อเดือน และอายุ

อนงค์นุช เทียนทอง และกัญญารัตน์ วงษ์ชมภู (2554) ทำการศึกษาพฤติกรรม และรูปแบบการออม
ของพนักงานสถาบันการเงิน และข้าราชการในจังหวัดอุดรธานี โดยได้ทำการเปรียบเทียบพฤติกรรม และ
รูปแบบการออม รวมถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออม ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าพนักงานสถาบัน
การเงิน และข้าราชการ เลือกที่จะออมเงินในรูปแบบของการฝากออมทรัพย์และฝากแบบสหกรณ์ออมทรัพย์
มากกว่าลงทุนทางการเงิน โดยกลุ่มพนักงานสถาบันการเงินลงทุนทางการเงินมากกว่ากลุ่มข้าราชการ สำหรับ
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออม และรูปแบบการออมนั้นผลการวิจัยชี้ว่าทั้งสองกลุ่มมีพฤติกรรมการออม
ที่ไม่แตกต่างกัน แต่มีพฤติกรรมการลงทุนทางการเงินที่ต่างกัน ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมและการลงทุน
นั้น ผลการวิจัยพบว่าทั้งสองกลุ่มให้ความสำคัญต่อยังปัจจัยต่าง ๆ ในระดับที่ใกล้เคียงกัน โดยให้ความสำคัญกับ

ปัจจัยความมั่นคงของสถาบันการเงินมากที่สุด และสำหรับกลุ่มข้าราชการก็ได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยผลตอบแทนจากการลงทุนเพิ่มเติมอีกหนึ่งปัจจัยด้วย

บทมา แสนแก้ว (2555) ศึกษาการเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยศึกษารูปแบบและอัตราการออมเชิงเปรียบเทียบปัจจัยต่าง ๆ ที่กำหนดความต้องการการออมระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงพบว่า นักศึกษาชายร้อยละ 26 มีจำนวนเงินออมต่อเดือนมากกว่า 600 บาทขึ้นไป ในขณะที่ร้อยละ 48 ของนักศึกษาหญิงมีจำนวนเงินออมเพียงเดือนละไม่เกิน 200 บาท เป้าหมายในการออมของนักศึกษาชายส่วนใหญ่ร้อยละ 76 คิดว่าออมเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน นักศึกษาหญิงร้อยละ 76 ก็มีเป้าหมายในการออมเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉินเช่นเดียวกับนักศึกษาชาย ส่วนรูปแบบในการออมนั้น นักศึกษาชายร้อยละ 54 เลือกที่จะเก็บไว้ส่วนตัว นักศึกษาหญิงร้อยละ 56 ก็เลือกที่จะเก็บไว้ส่วนตัวเช่นกันสรุปผลการศึกษาพบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีทัศนคติที่เหมือนกันในเรื่องของปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการออม

เดือนรุ่ง ช่วยเรื่อง (2555) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของภาคครัวเรือนในชุมชนเกาะเปียง จังหวัดตรัง จำนวนทั้งสิ้น 326 ครัวเรือน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือน ได้แก่ รายได้ ค่าใช้จ่าย สินทรัพย์และผลตอบแทน ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ซารวี บุตรบำรุง (2555) ศึกษารายได้ และรูปแบบการออมเพื่อการเตรียมพร้อมสู่วัยสูงอายุของประชาชนอายุระหว่าง 30 – 40 ปี ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยได้ใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากประชาชนในช่วงวัยดังกล่าว จำนวน 400 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ส่วนใหญ่ออมเงินด้วยการฝากธนาคาร (173 คน) แร้งบันดาลใจในการออมที่ได้รับคะแนนในระดับมากที่สุด คือ เพื่อความมั่นคงในวัยสูงอายุ (ค่าเฉลี่ย 4.54) เก็บไว้ยามเจ็บป่วยหรือยามชรา (ค่าเฉลี่ย 4.61) และเก็บไว้ให้บุตรหลาน (ค่าเฉลี่ย 4.42) ส่วนแรงบันดาลใจที่ได้รับคะแนนในระดับน้อยคือ มีผลตอบแทนคุ้มค่าและแน่นอน (ค่าเฉลี่ย 2.37) การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร (ค่าเฉลี่ย 2.52) นำไปลดหย่อนภาษีประจำปี (ค่าเฉลี่ย 2.54) และผู้อื่นชักชวน (ค่าเฉลี่ย 2.24)

วิศิษฐ์ บิลมาศ (2557) ได้ศึกษารูปแบบและพฤติกรรมการออมของครัวเรือน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสอบถามครัวเรือนตัวอย่าง ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์ ทั้งสิ้น 400 ครัวเรือน และในการศึกษาปัจจัยที่กำหนดปริมาณเงินออมของครัวเรือน จะใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบมีตัวแปรที่ใช้อธิบายหลายตัวผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่หัวหน้าครัวเรือนเป็นเพศชายมีอายุระหว่าง 45 – 54 ปี สำเร็จการศึกษาในระดับอนุปริญญา/ปวช./ปวส. ประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยส่วนใหญ่ครัวเรือนมีผู้ที่ไม่มีรายได้จำนวน 1 คน และมีรายได้รวมทั้งหมดอยู่ในช่วง 300,001 – 450,000 บาทต่อปี รูปแบบและพฤติกรรมการออมของครัวเรือนส่วนใหญ่จะออมเงินในรูปแบบที่ดิน คิดเป็นร้อยละ 81.25 รองลงมาออมในรูปแบบของฝากกับธนาคารพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 73.50 ออมกับธนาคารออม

สิน คิดเป็นร้อยละ 39.25 ออมกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร คิดเป็นร้อยละ 40 ออมในรูปแบบทองคำคิดเป็นร้อยละ 12.75 และออมในรูปแบบประกันชีวิต คิดเป็นร้อยละ 5.5 ทั้งนี้ ในส่วนปัจจัยที่กำหนดปริมาณเงินออมของครัวเรือน ได้แก่ อายุของหัวหน้าครัวเรือน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออมของครัวเรือนมากที่สุด และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน รองลงมาได้แก่ จำนวนผู้พึ่งพิงในครัวเรือน โดยมีความสัมพันธ์ กับจำนวนเงินออมของครัวเรือนในทิศทางตรงกันข้าม รายได้ของครัวเรือนและมูลค่าทรัพย์สินของครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออมของครัวเรือนในทิศทางเดียวกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ส่งแบบสอบถามออนไลน์ตั้งแต่วันที่ 4-18 กันยายน 2563 ในการเก็บข้อมูลจนครบถ้วนสมบูรณ์จำนวน 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100
2. นำข้อมูลแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการประมวลผล

วิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยการแจกแจงค่าความถี่และหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออมของกลุ่มคนวัยทำงานในจังหวัดสมุทรปราการ ตามรูปแบบการออมเงินทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการออมเงินรูปแบบทรัพย์สินถาวร ด้านการออมเงินรูปแบบทรัพย์สินทางการเงิน ด้านการออมในสถาบันการออม ด้วยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) สำหรับการให้ความหมายของค่าที่วัดได้ ผู้ค้นคว้าได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายโดยได้จากแนวคิดของเบสท์ (Best 1986: 195) การให้ความหมายโดยการให้ค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและรายข้อ ดังนี้
3. เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในจังหวัดสมุทรปราการ ตามสถานภาพส่วนบุคคล ซึ่งมีตัวแปร 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ ทดสอบค่าที (t-test) ส่วนตัวแปร (Independent Samples) มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ อายุ สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มคนวัยทำงานในจังหวัดสมุทรปราการ ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว One-way ANOVA เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงจะทำการทดสอบรายคู่ โดยวิธีการของ Least-Significant Different (LSD)

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาการออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในจังหวัดสมุทรปราการ สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. เพศแตกต่างกัน มีการออมเงินตามรูปแบบการออมเงินในภาพรวม และการออมเงินรูปแบบสินทรัพย์ทางการเงิน การออมเงินในสถาบันการออม ไม่แตกต่างกัน แต่การออมเงินรูปแบบสินทรัพย์ถาวรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวได้ว่า ไม่ว่าเพศใดย่อมต้องมีความต้องการออมเงิน เพื่อความมั่นคงของชีวิต หรือเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่างตามที่ตั้งไว้ด้วยกัน ทั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไกรวิทย์ ประชุมพันธ์ และ ธนสุวิทย์ ทับทิมรักษ์ (2561) ศึกษาเรื่องการออมของผู้บริโภคเพื่อใช้จ่ายในอนาคต กล่าวว่า ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และจำนวนสมาชิกในครอบครัว แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต ไม่แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อาจเนื่องมาจากว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต่างก็มีความมุ่งหวังที่จะออมเงินเพื่อใช้จ่ายในอนาคต เพื่อสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินด้วยกันทั้งสิ้น

2. อายุแตกต่างกัน มีการออมเงินตามรูปแบบการออมเงินในภาพรวม และการออมเงินรูปแบบสินทรัพย์ทางการเงิน การออมเงินในสถาบันการออม แตกต่างกัน แต่การออมเงินรูปแบบสินทรัพย์ถาวรไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากอายุที่แตกต่างกันย่อมมีการใช้ชีวิตที่ต่างกัน ซึ่งนั่นส่งผลต่อการวางแผนในอนาคตต่างกันไปด้วย รวมไปถึงมุมมองทางรูปแบบการออมเงิน หรือประสบการณ์ในการออมเงินที่แตกต่างกัน ดังที่การศึกษาของ พรทิพย์ วงษ์วานิช นพวรรณ ทับทอง และเกียรติชัย วีระฐานนท์ (2555) ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการออมและการกู้ยืมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำกัด สรุปผลการวิจัยว่า กลุ่มอายุน้อยกว่า 36 ปี มีปริมาณการฝากเงินกับสหกรณ์ออมทรัพย์เฉลี่ยต่อปี 10,000 - 50,00 บาท มากที่สุด กลุ่มอายุ 36 - 45 ปี มีปริมาณการฝากเงินกับสหกรณ์ออมทรัพย์เฉลี่ยต่อปี 10,000 - 50,00 บาท มากที่สุด กลุ่มอายุมากกว่า 55 ปี มีการสะสมทุนเรือนหุ้นกับสหกรณ์โดยประมาณต่อเดือนมากกว่า 1,000 บาท มากที่สุด และกลุ่มอายุ 46-55 ปี มีการสะสมทุนเรือนหุ้นกับสหกรณ์โดยประมาณต่อเดือนมากกว่า 1,000 บาท มากที่สุดตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย นเรศ หนองใหญ่ (2560) ที่ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา ผลวิจัยพบว่า อายุที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกันพบว่า อายุที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกันในทุกพฤติกรรมการออมซึ่งประกอบด้วย ออมเงินโดยการนำเงินไปฝากธนาคาร ออมโดยเก็บเงินสดไว้ในมือ ที่ทำงานออมเงินโดยการเล่นแชร์ เงินฝากสหกรณ์ออมทรัพย์ ออมในรูปแบบสินทรัพย์ถาวร ออมเงินโดยการนำเงินฝากผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ออมเงินโดยการนำเงินไปให้กู้ยืม และออมเงินโดยการนำไปซื้อทองหรือลงทุนในหุ้น

3. สถานภาพแตกต่างกัน มีการออมเงินตามรูปแบบการออมเงินในภาพรวม และการออมเงินรูปแบบสินทรัพย์ถาวร การออมเงินรูปแบบสินทรัพย์ทางการเงิน ไม่แตกต่างกัน แต่การออมเงินในสถาบันการออมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวได้ว่า ไม่ว่าสถานภาพใดก็มีความต้องการออมเงินในรูปแบบสินทรัพย์เช่นเดียวกัน แต่แตกต่างกันที่สถาบันทางการเงินที่เลือกออม ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นเรศ หนองใหญ่ (2560) ที่ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา ผลวิจัยกล่าวว่า สถานภาพที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกัน พบว่าสถานภาพที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกันในพฤติกรรมการออมซึ่งประกอบด้วยออมโดยเก็บเงินสดไว้ในมือ ที่ทำงาน ออมเงินโดยการเล่นแชร์ เงินฝากสหกรณ์ออมทรัพย์และออมในรูปแบบสินทรัพย์ถาวรที่ทำงาน ออมเงินโดยการนำเงินไปให้กู้ยืมและออมเงินโดยการนำไปซื้อทองหรือลงทุนในหุ้น ซึ่งสาเหตุที่ไม่สอดคล้องกันกับงานวิจัยดังกล่าว เป็นเพราะมีการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ส่งผลให้เกิดการออมเงินในรูปแบบที่แตกต่างกัน

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการออมเงินตามรูปแบบการออมเงินในภาพรวม และ การออมเงินรูปแบบสินทรัพย์ถาวร การออมเงินรูปแบบสินทรัพย์ทางการเงิน การออมเงินในสถาบันการออม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งกล่าวได้ว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนนั้น เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการออมเงิน เพราะสัดส่วนการออมเงินจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับรายได้หลักหักค่าใช้จ่ายส่วนตัวแล้ว และผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้มีรายได้มากกว่า 20,001 จนถึง มากกว่า 40,000 บาท มีรูปแบบการออมเงินมากกว่า ผู้มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท ดังการศึกษาของ (Teresa, M. et al. 2011; Mahdzan, N.S.et al. 2013) อธิบายได้ว่ารายได้ของบุคคลที่เพิ่มขึ้นทำให้มีความสามารถในการออมเงินมากขึ้น จึงส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการออมมากขึ้นด้วย และจากการสรุปของ วิลัยลักษณ์ และวลัยภรณ์ (2531) ว่าตามแนวคิดของ John Maynard Keynes ซึ่งได้อธิบายสาระสำคัญไว้ว่าโดยปกติแล้วคนเราจะมีการบริโภคเพิ่มขึ้น เมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น แต่การบริโภคจะไม่เพิ่มขึ้นเท่ารายได้และเมื่อส่วนต่างระหว่างรายได้กับการบริโภคก็คือการออม ดังนั้นแนวคิดดังกล่าวของ Keyes จึงสรุปได้ว่าเมื่อคนเรามีรายได้เพิ่มขึ้นการออมก็จะเพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนของรายได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาณิศา เผื่อนพะพะ (2557: 261) ที่ได้ศึกษาการให้ความหมาย รูปแบบและกระบวนการออมของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตสาขาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการศึกษาพบว่า แนวคิดและรูปแบบกระบวนการออมนั้นมีความแตกต่างกันไปตามรายได้หลักที่ได้รับเข้ามาแต่มีเป้าหมายที่คล้ายคลึงกันในการจะนำเงินออมไปสร้างความมั่นคงให้แก่ตัวเองและครอบครัว

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาการออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในจังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยขอเสนอแนะข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. การออมเงินในรูปแบบสินทรัพย์ถาวร เป็นรูปแบบการออมเงิน ที่ผู้ออมมีความต้องการออมเงินสูง เพราะเป็นสินทรัพย์ที่ต้องใช้ระยะเวลาในการออมเงิน ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามามีบทบาท เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงสินทรัพย์ถาวร และเป็นเจ้าของได้ง่ายขึ้น

2. การออมเงินในรูปแบบสินทรัพย์ทางการเงิน มีสภาพคล่องสูงกว่าการออมด้วยรูปแบบอื่น แต่การออมรูปแบบสินทรัพย์ทางการเงินบางประเภท เช่น ตั๋วแลกเงิน พันธบัตร หุ้นสามัญ หุ้นกู้ มีระยะการไถ่ถอนที่นาน จึงทำให้ยังไม่ได้รับการนิยม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับการออกแบบรูปแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อที่จะได้ดึงดูดผู้ต้องการออมเงินมากขึ้นและสร้างความเชื่อมั่นว่าระยะเวลาที่ทำการออมเงินนั้นคุ้มค่า

3. การออมเงินในสถาบันการเงิน เป็นรูปแบบการออมเงินที่สะดวก และผู้ออมเงินส่วนใหญ่คุ้นเคยกับการออมรูปแบบนี้ ดังนั้นสถาบันการเงินควรให้ความสำคัญ ในการเสนอเรื่องผลตอบแทนที่นำลงทุนออมเงิน เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล รวมไปถึงการสร้างเชื่อมั่น ด้านภาพลักษณ์องค์กร ด้านบริการ ด้านการสื่อสาร และควรมีการส่งเสริมการออมให้เกิดขึ้นในระยะยาว

ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยเรื่องค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ของกลุ่มที่จะทำการศึกษาเพื่อจะได้นำมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนว่ามีผลต่อการออมเงินหรือไม่

2. ควรศึกษาเรื่องเป้าหมายและวัตถุประสงค์ด้านการออมเงิน เพื่อดูแนวโน้มว่าปัจจุบันประชาชนให้ความสนใจในด้านการออมเงินแบบใด

3. ควรมีการศึกษาถึงปัญหาด้านรูปแบบการออมเงิน ว่ามีความแตกต่างกันตามปัจจัยด้านใดบ้าง

เอกสารอ้างอิง

กฤตภาส เลิศสงคราม.(2555). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัท

พัฒนาอสังหาริมทรัพย์. วิทยานิพนธ์,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กุลฐาน ตั้งทิวาพร.(2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงาน กรณีศึกษา

พนักงานธนาคาร. ปริญญานิพนธ์,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชานียะฮ์ ช่างวัฒนกุล.(2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล.สาร

นิพนธ์,มหาลัยสงขลานครินทร์

นเรศ หนองใหญ่.(2560). พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา ชลบุรี.

งานวิทยานิพนธ์ วิทยานิพนธ์,มหาวิทยาลัยบูรพา

นายเพชร ตรีทิพย์ธนากุล.(2558). การสื่อสารนักลงทุนสัมพันธ์ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกับพฤติกรรมของนักลงทุนไทยรายบุคคล.วิทยานิพนธ์,

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปรารธนา เหล่าคนดี.(2559). การศึกษาพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน กรณีศึกษา พนักงาน

บริษัทฟู้ดโปรเจ็ค (สยาม) จำกัด และพนักงานบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บัวหลวง จำกัด.สารนิพนธ์,มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปิยพร อามสุทธิ์.(2557). การตัดสินใจออมเงินผ่านการลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของพนักงาน

เงินเดือนประจำในกรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์,มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

มรกต ฉายทองคำ.(2557). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออมเงินของกลุ่มวัยทำงานในเขต

กรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์,มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ศิริมา วิทยา.(2558). พฤติกรรมการออมและรูปแบบการออมของลูกค้ายุทธศาสตร์เพื่อการเกษตรและ

สหกรณ์การเกษตร สาขาอำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล.วิทยานิพนธ์,มหาวิทยาลัยหอการค้า

อนงนาฏ ศุภกิจฉาณกุล.(2558). พฤติกรรมการออมและการบริหารเงินก่อนเกษียณอายุ กรณีศึกษา

บุคลากร มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม.
วิทยานิพนธ์,มหาวิทยาลัยศิลปากร

กรมแรงงาน (2563) อัตราคนว่างงาน จาก <http://www.nso.go.th/sites/2014/Pages/News/2562/N25-02-62-3.aspx>